

Eternity's Great Gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, Restoration

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Marile daruri ale eternității – ispășirea și învierea lui Isus Hristos și restaurarea înfăptuită de El

Vârstnicul Gerrit W. Gong
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

April 2025 general conference

We find in Easter in Jesus Christ peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever.

Noi găsim în Paștele în Isus Hristos pace, schimbare și apartenență – care sunt reale, de durată și pline de bucurie, pline de fericire și eterne.

Years ago, our early-morning gospel class memorized Bible verses. Naturally I was drawn to short passages. This included John 11:35—the shortest verse in scripture, only two words—“Jesus wept.”

For me now, that Jesus weeps in sorrow and joy testifies of the miraculous reality: the divine Son of God came into physical mortality and learned according to the flesh how always to be with and bless us.

When we cry out in grief or joy, Jesus Christ understands perfectly. He can be present in the moments when we most need eternity's great gifts: Jesus Christ's Atonement, Resurrection, restoration.

Mary and Martha weep for their brother Lazarus, who has died. Moved with compassion, Jesus weeps. He raises Lazarus to life.

Jesus beholds Jerusalem on the eve of the Passover. He weeps, unable to gather His people as a hen would her chicks. Today His Atonement gives us hope when we sorrow for what could have been.

The Lord of the vineyard weeps as He asks His servants, which could include us as ministering brothers and sisters, “What could I have done more for my vineyard?”

Mary stands bereft at the sepulchre. Jesus gently asks, “Why weepest thou?” He knows “weeping may endure for a night, but joy cometh in the morning.” Resurrection brings dawn for all.

Cu ani în urmă, la clasa noastră de studiu al Evangheliei de dimineața devreme se memorau versete din Biblie. Firește, am fost atras de versetele scurte. Printre acestea s-a numărat Ioan 11:35– cel mai scurt verset din scripturi, doar două cuvinte – „Isus plângea”.

Acum, pentru mine, faptul că Isus plânge cu tristețe și bucurie depune mărturie despre realitatea miraculoasă: Fiul divin al lui Dumnezeu a venit fizic în viața muritoare și a învățat, în ce privește trupul, cum să fie întotdeauna cu noi și să ne binecuvânteze.

Când plângem de durere sau de bucurie, Isus Hristos înțelege perfect. El poate fi prezent în momentele în care avem cea mai mare nevoie de marile daruri ale eternității: ispășirea și învierea lui Isus Hristos și restaurarea înfăptuită de El.

Maria și Marta îl plâng pe fratele lor Lazăr, care a murit. Plin de compasiune, Isus plânge. El îl readuce pe Lazăr la viață.

Isus privește Ierusalimul în ajunul Paștelui. El plânge, neputând să-și adune poporul așa cum găina își adună puii. Astăzi, ispășirea Sa ne oferă speranță când ne întristăm pentru ceea ce ar fi putut fi.

Domnul viei plânge în timp ce își întreabă slujitorii, care ne-ar putea include și pe noi în calitate de frați și surori care păstoresc: „Ce aș mai fi putut face pentru via mea?”

Maria stă îndurerată lângă mormânt. Isus o întreabă cu blândețe: „De ce plângi?”. El știe că „seara vine plânsul, iar dimineața veselie”. Învierea aduce zorii pentru toți.

In Book of Mormon lands, as the faithful multitude arises to Him, Jesus's joy is full. He weeps.

“And he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

“And when he had done this he wept again.”

This is Easter in Jesus Christ: He answers the longings of our hearts and the questions of our souls. He wipes away our tears, except our tears of joy.

When our tears flow, we sometimes apologize, embarrassed. But knowing that Jesus Christ understands life's pains and joys can give us strength beyond our own as we navigate bitter and sweet.

In South America, a father sobs. A sparkle in his life, his young daughter, has died. “I would give anything to see her again,” he cries in my arms. I cry too.

At the Puebla Mexico Temple dedication, tears of happiness wet the face of a dear sister. Her features radiate faith and sacrifice. She says, “Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” — “All my children are here in the temple today.” Generations gathered in the house of the Lord bring tears of joy and gratitude.

In cruel civil war, families and neighbors did unspeakable things to each other. Bitter tears are slowly giving way to hope. Her voice trembling, a woman in a small village says, “Neighbor, before I go to my grave, I want you to know where to find your missing family members.”

A radiant bride and handsome groom are being sealed in the house of the Lord. She is 70 years old, as is he. A beautiful bride, she has worthily waited for this day. She shyly swishes her bridal dress this way, then that way. We shed joyful tears. God's promises are fulfilled. His covenants bring blessings.

While home teaching a widowed sister, a young Boyd K. Packer learned a tender lesson. Following a disagreement with her husband, the sister had called out a final hurtful remark. An unexpected accident took her husband's life that day. “For fifty years,” the widow sobbed, “I've lived in hell knowing that the last words he heard from my lips were that biting, spiteful remark.”

Easter in Jesus Christ helps us mend, recon-

În ținuturile descrise în Cartea lui Mormon, pe măsură ce mulțimea credincioasă se îndreaptă către El, bucuria lui Isus este deplină. El plânge.

„Iar El i-a luat pe pruncii lor, unul câte unul, și i-a binecuvântat și S-a rugat Tatălui pentru ei.

Și atunci când El a făcut aceasta, El iarăși a plâns.”

Acesta este Paștele în Isus Hristos: El răspunde dorințelor inimii noastre și întrebărilor sufletului nostru. El ne șterge lacrimile, cu excepția lacrimilor noastre de bucurie.

Când ne curg lacrimile, uneori ne cerem scuze, rușinați. Dar faptul de a ști că Isus Hristos înțelege durerile și bucuriile vieții ne poate oferi tărie, mai presus de a noastră, în timp ce trecem prin vremuri amare și dulci.

În America de Sud, un tată suspină. O scântee din viața lui, tânăra lui fiică, a murit. „Aș da orice să o văd din nou”, plânge el în brațele mele. Și eu plâng.

La dedicarea Templului Puebla, Mexic, lacrimi de bucurie umezesc chipul unei surori dragi. Chipul ei radiază credință și sacrificiu. Ea spune: „Todos mis hijos están aquí en el templo hoy” – „Toți copiii mei sunt astăzi aici, în templu”. Generațiile adunate în casa Domnului aduc lacrimi de bucurie și recunoștință.

În timpul unui război civil crud, familiile și vecinii și-au făcut lucruri de nedescris unii altora. Lacrimile amare fac încet loc speranței. Cu vocea tremurândă, o femeie dintr-un sâtcu spune: „Vecine, înainte să mă duc în mormânt, vreau să știi unde sunt membrii dispăruți ai familiei tale”.

O mireasă foarte frumoasă și un mire chipeș sunt pecetluiți în casa Domnului. Ea are 70 de ani, aceeași vârstă ca el. O mireasă frumoasă a așteptat această zi fiind demnă. O mireasă frumoasă își mișcă timid rochia de mireasă într-o parte, apoi în alta. Am vărsat lacrimi de bucurie. Promisiunile lui Dumnezeu sunt împlinite. Legămintele Sale aduc binecuvântări.

În timp ce îi preda acasă unei surori văduve, tânărul Boyd K. Packer a învățat o lecție plină de gingășie. În urma unei neînțelegeri cu soțul ei, sora a făcut o remarcă jignitoare la final. Un accident neașteptat i-a curmat viața soțului ei în aceea zi. „Timp de cincizeci de ani”, a suspinat văduva, „am trăit în iad știind că ultimele cuvinte pe care le-a auzit de pe buzele mele au fost aceea remarcă tăioasă și răutăcioasă”.

Paștele în Isus Hristos ne ajută să îndreptăm,

cile, make right our relationships, on both sides of the veil. Jesus can heal grief; He can enable forgiveness. He can free us and others from things we or they have said or done that otherwise bind us captive.

Easter in Jesus Christ lets us feel God's approbation. This world tells us we are too tall, too short, too wide, too narrow—not smart, pretty, or spiritual enough. Through spiritual transformation in Jesus Christ, we can escape debilitating perfectionism.

With Easter joy, we sing, "Death is conquered; man is free. Christ has won the victory." Christ's Resurrection frees us from death, from time's frailties and physicality's imperfections. Jesus Christ's Atonement also restores us spiritually. He bled from every pore, weeping blood as it were, to provide us escape from sin and separation. He reunites us, whole and holy, with each other and God. In all good things, Jesus Christ restores abundantly—not only what was but also what can be.

Jesus's life and light testify of God's love for all His children. Because God our Father loves all His children in every age and land, we find His loving invitation to come find peace and joy in Him in many traditions and cultures. Wherever, whenever, whoever we are, we share divine identity as children of the same Creator. In similar spirit, followers of Islam, Judaism, and Christianity share religious heritage in Father Abraham and covenant connection through events in ancient Egypt.

Father Abraham came to Egypt and was blessed.

Joseph, sold into servitude in Egypt, knew Pharaoh's dream meant seven years of plenty followed by seven years of famine. Joseph saved his family and his people. Joseph wept when he saw God's larger plan, where all things work together for good for those who keep their covenants.

Moses, raised in Egypt in Pharaoh's household, received and later restored the keys for the gathering of God's children.

Fulfilling prophecy, Joseph, Mary, and the infant Christ child sought refuge in Egypt. In

să reparăm, să vindecăm relațiile noastre, de ambele părți ale vălului. Isus poate vindeca suferința; El poate face posibilă iertarea. El ne poate elibera pe noi și pe alții de lucrurile pe care noi sau ei le-am spus sau făcut și care, altfel, ne-ar ține captivi.

Paștele în Isus Hristos ne ajută să simțim aprobarea lui Dumnezeu. Această lume ne spune că suntem prea înalți, prea scunzi, prea grași, prea slabi – că nu suntem deștepți, drăguți sau suficient de spirituali. Prin transformare spirituală în Isus Hristos, putem scăpa de perfecționismul istovitor.

Bucurându-ne de Paște, cântăm: „Mormântul a fost deschis, Hristos astăzi a învins”. Învierea lui Hristos ne eliberează de moarte, de slăbiciunile care apar odată cu înaintarea în vârstă și de imperfecțiunile trupului. Ispășirea lui Isus Hristos ne restaurează, de asemenea, din punct de vedere spiritual. El a sângerat din fiecare por, ca și cum ar fi vărsat lacrimi de sânge, pentru a ne elibera de păcat și separare. El ne reunește, pentru a fi întregi și sfinți, unii cu alții și cu Dumnezeu. Toate lucrurile bune, Isus Hristos le restaurează din belșug – nu doar ceea ce a fost, ci și ceea ce poate fi.

Viața și lumina lui Isus depun mărturie despre dragostea lui Dumnezeu pentru toți copiii Săi. Deoarece Dumnezeu, Tatăl nostru, îi iubește pe toți copiii Săi din fiecare epocă și din fiecare ținut, găsim invitația Sa plină de dragoste de a veni să găsim pace și bucurie în El în multe tradiții și culturi. Oriunde, oricând, oricine am fi, împărtășim identitatea divină de copii ai aceluiași Creator. În mod asemănător, adepții islamului, iudaismului și creștinismului împărtășesc moștenirea religioasă prin Avraam tatăl și legătura de legământ stabilită în cadrul evenimentelor din Egiptul antic.

Avraam tatăl a mers în Egipt și a fost binecuvântat.

Iosif, vândut în robie în Egipt, știa că visul lui Faraon însemna șapte ani de belșug urmați de șapte ani de foamete. Iosif și-a salvat familia și poporul. Iosif a plâns când a văzut marele plan al lui Dumnezeu, în care toate lucrurile conlucrează spre binele celor care-și țin legămintele.

Moise, care a fost crescut în Egipt, în casa faraonului, a primit și, ulterior, a restaurat cheile pentru adunarea copiilor lui Dumnezeu.

Împlinind profeția, Iosif, Maria și pruncul Hristos au căutat refugiu în Egipt. În Cairo, un

Cairo, a devout Muslim believer reverently says: “The Quran teaches that Joseph, Mary, and the baby Jesus found safety and sanctuary in my country. In my country, Jesus as a toddler ate our food, took His first steps, said His first words. Here in my country, we believe trees bent low to give Him and His family fruit. His being in my country blessed our people and land.”

God’s plan of moral and mortal agency allows us to learn by our own experience. Some of our greatest life lessons come from things we would never choose. In love, Jesus Christ descended below and ascended above all things. He rejoices in our divine capacities for creativity and delight, kindness without hope for reward, faith unto repentance and forgiveness. And He weeps in sorrow at the enormity of our human suffering, cruelty, unfairness—often brought by human choice—as do the heavens and the God of heaven with them.

Each Easter spring season testifies that spiritual sequence and convergence are both part of the divine pattern of atonement, resurrection, and restoration through Jesus Christ. This sacred and symbolic convergence comes not by accident or coincidence. Palm Sunday, Holy Week, and Easter celebrate Christ’s Atonement and Resurrection. As today, every April 6 we commemorate the establishment and organization of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. This Restoration is a reason we gather the first Sunday each April in general conference.

Restoration also came as the resurrected Jesus Christ, Moses, Elias, and Elijah returned priesthood keys and authority at the newly dedicated Kirtland Temple on Easter Sunday, 1836. In that setting on that day to the restored Church of Jesus Christ came God’s authority and blessings to gather His children, prepare His children to return to Him, and unite families for eternity. Restoration that day fulfilled prophecy by occurring both on Easter and Passover.

Including the Kirtland Temple, I recently

musulman devotat credincios spune cu pioșenie: „Coranul ne învață că Iosif, Maria și pruncul Isus au găsit siguranță și refugiu în țara mea. În țara mea, Isus, când era copil, a mâncat din mâncarea noastră, a făcut primii pași, a rostit primele Sale cuvinte. Aici, în țara mea, noi credem că pomii se aplecau pentru a da rodul lor Lui și familiei Sale. Faptul că El a fost în țara mea a binecuvântat poporul și pământul nostru”.

Planul lui Dumnezeu cu privire la libertatea morală de a alege în viața muritoare ne permite să învățăm din propriile experiențe. Unele dintre cele mai importante lecții de viață ale noastre vin din lucruri pe care nu le-am alege niciodată. Din dragoste, Isus Hristos a coborât sub toate lucrurile și S-a ridicat deasupra tuturor lucrurilor. El Se bucură de capacitatea noastră divină de a crea și a ne bucura, de a oferi bunătate fără a spera la o răsplată, de a avea credință întru pocăință și de a ierta. Și El plânge cu tristețe din cauza enormelor noastre suferințe omenești, cruzimii și nedreptății – provocate adesea de alegerea omului – dar plâng și cerurile și Dumnezeu din cer împreună cu acestea.

Fiecare perioadă de Paște, în anotimpul primăverii, depune mărturie că ordinea evenimentelor de natură spirituală și convergența lor sunt ambele părți ale modelului divin al ispășirii, învierii și restaurării prin Isus Hristos. Această convergență sacră și simbolică nu este rezultatul întâmplării sau coincidenței. Duminica Floriilor, Săptămâna Mare și Paștele sărbătoresc ispășirea și învierea lui Hristos. Precum astăzi, în fiecare dată de 6 aprilie sărbătorim înființarea și organizarea Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă. Această restaurare este motivul pentru care noi ne adunăm în prima duminică din luna aprilie a fiecărui an în cadrul conferinței generale.

Restaurarea a avut loc, de asemenea, când Isus Hristos înviat, Moise, Elias și Ilie au conferit cheile și autoritatea preoției în Templul Kirtland, care fusese recent dedicat, în duminica de Paște, în anul 1836. În acel loc, în acea zi, pentru Biserica restaurată a lui Isus Hristos, au venit autoritatea și binecuvântările lui Dumnezeu de a-i aduna pe copiii Săi, de a-i pregăti pe copiii Săi să se întoarcă la El și de a uni familiile pentru eternitate. Restaurarea din acea zi a împlinit profeția, aceasta având loc atât de Paștele creștin, cât și de Paștele evreiesc.

Am vizitat recent locuri sacre din Ohio,

visited sacred places in Ohio where the Prophet Joseph and others saw in vision God our Father and His Son, Jesus Christ. The Prophet Joseph saw what heaven is like. In heaven, Heavenly Father, through Jesus Christ, “saves all the works of his hands” in a kingdom of glory. The only exceptions are those who willfully “deny the Son after the Father has revealed him.”

As His mortal ministry began, Jesus declared His mission to bless us each with all we are willing to receive—in every time, every land, every circumstance. After fasting 40 days, Jesus went into the synagogue and read, “The Spirit of the Lord is upon me, because he hath anointed me to preach the gospel to the poor; he hath sent me to heal the brokenhearted, to preach deliverance to the captives, and recovering of sight to the blind, to set at liberty them that are bruised.”

Poor, brokenhearted, captive, blind, bruised—that’s each of us.

The book of Isaiah continues the Messianic promise of hope, deliverance, assurance: “Appoint unto them that mourn in Zion, ... give unto them beauty for ashes, the oil of joy for mourning, the garment of praise for the spirit of heaviness.”

Thus, we cry out, “I will greatly rejoice in the Lord, my soul shall be joyful in my God; for he hath clothed me with the garments of salvation, he hath covered me with the robe of righteousness.”

Each Easter season, we celebrate, as a symbolic whole, eternity’s great gifts through Jesus Christ: His Atonement; His (and the promise of our) literal Resurrection; Restoration of His latter-day Church with priesthood keys and authority to bless all God’s children. We rejoice in the garments of salvation and the robe of righteousness. We shout, “Hosanna to God and the Lamb!”

“For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.”

May we each find in Jesus Christ atonement, resurrection, and restoration—peace, becoming, and belonging—that which is enduringly real and joyful, happy and forever, I pray in His holy name, Jesus Christ, amen.

inclusiv Templul Kirtland, unde profetul Joseph și alții l-au văzut în viziune pe Dumnezeu, Tatăl nostru, și pe Fiul Său, Isus Hristos. Profetul Joseph a văzut cum este cerul. În cer, Tatăl Ceresc, prin Isus Hristos, „salvează toate lucrările mâinilor Sale” într-o împărăție de glorie. Singurele excepții sunt cei care, de bunăvoie, „Îl neagă pe Fiul după ce Tatăl L-a făcut cunoscut lor”.

La începutul slujirii Sale în viața muritoare, Isus a declarat misiunea Sa de a ne binecuvânta pe fiecare dintre noi cu tot ceea ce suntem dornici să primim – în orice moment, în fiecare ținut, în orice împrejurare. După ce a postit 40 de zile, Isus a mers în sinagogă și a citit: „Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia; M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea, și orbilor căpătarea vederii; să dau drumul celor apăsați”.

Săraci, cu inima zdrobită, robi, orbi, apăsați – adică noi, toți.

Cartea lui Isaia continuă promisiunea mesianică de speranță, eliberare, asigurare: „Celor întristați din Sion, să le dau o cunună împărătească în loc de cenușă, un untdelemn de bucurie în locul plânsului, o haină de laudă în locul unui duh mâhnit”.

Astfel, strigăm: „Mă bucur în Domnul, și sufletul Meu este plin de veselie în Dumnezeuul Meu; căci m-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, m-a acoperit cu mantaua izbăvirii”.

În fiecare perioadă a Paștelui, noi, toți, sărbătorim, simbolizând întregul, marile daruri eterne oferite prin Isus Hristos: ispășirea Sa, învierea Sa propriu-zisă (și promisiunea învierii noastre), restaurarea Bisericii Sale în zilele din urmă cu cheile preoției și autoritatea de a-i binecuvânta pe toți copiii lui Dumnezeu. Ne bucurăm de hainele mântuirii și de mantaua izbăvirii. Strigăm: „Osana lui Dumnezeu și Mielului!”.

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.”

Mă rog ca fiecare dintre noi să găsească în ispășirea și învierea lui Isus Hristos și în restaurarea înfăptuită de El – pace, schimbare și apartenență – care sunt reale, de durată și pline de bucurie, pline de fericire și eterne, în numele Său sfânt, Isus Hristos, amin.